

N:o 21.

Ank. till Riksd. kansli den 5 mars 1887, kl. 1 e. m.

Lagutskottets utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående meddelande af rättegångsfullmakt genom telegram.

Kongl. Maj:t har den 22 sistlidne januari till Riksdagen afåtit en så lydande proposition:

»Under åberopande af bifogade i statsrådet och högsta domstolen förda protokoll vill Kongl. Maj:t jemlikt 87 § regeringsformen föreslå Riksdagen att antaga följande förslag till:

L a g

angående meddelande af rättegångsfullmakt genom telegram.

Med ändring af hvad lag innehåller häremot stridande förordnas som följer:

Vill någon medelst telegram, som från statens telegraf- eller jernvägsstation afsändes, gifva rättegångsfullmakt till viss man, eller till viss man med rätt för denne att sätta annan i sitt ställe, då skall fullmagten i hufvudskrift uppvisas å stationen samt utgifvarens namnunderskrift inför behörig tjänsteman derstädes vitsordas antingen af utgifvaren sjelf eller, om fullmagten är af vittnen styrkt, af något af dessa; och varde intyg om vitsordandet af tjänstemannen tecknad å fullmagten och jemte innehållet af denna i telegrammet ordagrant intaget.

Har den, som är satt att förvalta annans egendom, dennes uppdrag att sjelf eller genom ombud utföra hufvudmannens talan inför domstol, och vill han på grund deraf gifva rättegångsfullmägt åt annan medelst telegram, erfordras sådant intyg, som ofvan sägs, endast så vidt angår namnunderskriften å sist nämnda fullmägt.

Telegrammet skall vid befordringen i föreskrifven ordning kollationeras och bevis derom af vederbörande tjänsteman vid ankomststationen meddelas å det utskrifna telegrammet. Detta gälle sedan såsom fullmägt; dock skall, der part sådant äskar eller rätten af annan anledning finner det nödigt, fullmagten i hufvudskrift inom tid, som rätten bestämmer, hos rätten företes, vid påföljd att telegrammet eljest anses ogilt såsom fullmägt.»

Denna proposition, hvilken blifvit af båda kamrarne hänvisad till laguskottet, har såsom bekant föranledts af en den 19 maj 1877 af Riksdagen aflåten skrifvelse, hvaruti Riksdagen anhöll, att Kongl. Maj:t täcktes taga i öfvervägande, om och i hvad mån laga vitsord kunde tillerkännas telegram, och för Riksdagen framlägga det förslag, hvartill denna pröfning kunde föranleda; och grundar sig det nu framlagda lagförslaget på ett af nya lagberedningen uppgjort förslag i ämnet.

Mot innehållet af det föreliggande lagförslaget har utskottet icke funnit något att erinra; hvaremot utskottet i afseende å redaktionen ansett det i andra stycket intagna stadgande böra så förändras, att af ordalagen tydligt framgår, det jemväl hufvudfullmagten bör vid stationen uppvisas och i telegrammet intagas, hvilket äfven föranledt en jemkning af ordalydelsen i tredje styckets andra punkt. Att så äfven bör förfaras i hvarje fall, då innehafvare af rättegångsfullmägt, med stöd af dertill i fullmagten lemnadt tillstånd, genom telegram sätter annan i sitt ställe, torde kunna, utan särskild föreskrift derom, slutas af lagförslagets sålunda förändrade lydelse.

Utskottet får följaktligen hemställa,

att Riksdagen, med förklarande, att Kongl. Maj:ts förevarande proposition icke kan i oförändradt skick antagas, ville för sin del antaga följande

L a g

angående meddelande af rättegångsfullmagt genom telegram.

Med ändring af hvad lag innehåller häremot stridande förordnas som följer:

Vill någon medelst telegram, som från statens telegraf- eller jernvägsstation afsändes, gifva rättegångsfullmagt till viss man, eller till viss man med rätt för denne att sätta annan i sitt ställe, då skall fullmagten i hufvudskrift uppvisas å stationen samt utgifvarens namnunderskrift inför behörig tjänsteman derstädes vitsordas antingen af utgifvaren sjelf eller, om fullmagten är af vittnen styrkt, af något af dessa; och varde intyg om vitsordandet af tjänstemannen tecknad å fullmagten och jemte innehållet af denna i telegrammet ordagrant intaget.

Har den, som är satt att förvalta annans egendom, dennes *fullmagt* att sjelf eller genom ombud utföra hufvudmannens talan inför domstol, och vill han på grund deraf gifva rättegångsfullmagt åt annan medelst telegram, *skall jemväl förstnämnda fullmagt uppvisas å stationen samt intyg derom tecknas å fullmagten och jemte innehållet af denna i telegrammet intagas, men hvad ofvan stadgas om vitsordande af utgifvarens namnunderskrift vare ej gällande i afseende å sådan fullmagt.*

Telegrammet skall vid befordringen i föreskrifven ordning kollationeras och bevis derom af vederbörande tjänsteman vid ankomststationen meddelas å det utskrifna telegrammet. Detta gälle sedan såsom fullmagt; dock skall, der part sådant äskar eller rätten af annan anledning finner det nödigt, fullmagten *eller fullmagterna* i hufvudskrift inom tid, som rätten bestämmer, hos rätten företes, vid påföljd att telegrammet eljest anses ogilt såsom fullmagt.

Stockholm den 5 mars 1887.

På laguskottets vägnar:

AXEL BERGSTRÖM.

Reservationer

af herrar *Smedberg, H. Andersson i Nöbbelöf* och *J. Anderson i Tenhult*, hvilka ansett att efter ordet »statens» i första stycket af den föreslagna lagtexten borde insättas orden: »eller annan till allmänt begagnande upplåten».
